

at det vil være meget uheldigt, om det blev givet fuldstændig frit. Sagen er nemlig den, at gennem Blandingen er det først, at den fuldstændig skuffende Vare kommer frem. Først ved en stærk Blanding af Natursmør er det, det bliver saa overordentlig vanskeligt at stjæle det fra hinanden, at man næsten ikke kan det, og først derigennem er det, at Exportbedragerierne eller overhovedet Bedragerierne blive saa lette. Enhver Indstrænkning af Blandingsfriheden er i Virkeligheden en Hjælp ved Kontrollen, og ogsaa en Anbefaling og Styrkelse af vor Stilling for den udenlandske Handel, men det humane Synspunkt spiller ganske vist der en Rolle. Jeg betvivler meget, at det virkelig skalde forholdes sig anderledes med Blandingen end med Farvningen. Det skal jeg imidlertid lade staa hen. Jeg anser det for temmelig givet, at det er ligesaa let at foretage Blandingen som at foretage Farvningen (Sagd: Lettere), naa, det er oven i Kjøbet lettere, og saa indser jeg virkelig ikke, hvad Glæde saa Medlemmer kunne have af at lade Arbejderne betale for en Blanding, som de kunne gjøre meget billigere, og som disse Herrer Fabrikanter tage efter al Nødsnød ublu Betaling for, og som skader Landbruget. Det er en Betragning, som jeg virkelig tror, man bliver nødt til at komme ind paa, hvis man roligt og lidenskabsløst vil bedømme denne Sag. Det nytter ikke at tale om Smaa-folks Interesser ganske i Almindelighed, naar man ikke kan paavise dem. Jeg tror, at her er det stik Modsatte Tilfældet af, hvad der kom frem under denne Sags tidligere Behandling, nemlig at Vedtagelsen af det Forslag, som Flertallet har stillet, vil ikke blot ikke være til Bedste specielt for vort Landbrug, men at vore Smaafolk ville ved en saadan Bestemmelse savne den Bøsthyttelse mod Bedragerier, som ligger i Mindretallets Forslag. Jeg siger derfor, at hvad enten jeg henser til Landbrugerne eller til den arbejdende Klasse, hvad enten jeg stiller mig paa det sociale eller det økonomiske Standpunkt, kan jeg ikke se rettere, end at man begaar en aldeles ufatteligt Inkonsekvens eller i hvert Fald en ubegrundelig og lidet forstaaelig Handling ved at stemme for et Forslag, som det, der foreligger fra det ærede Flertals Side, som kun kan anrette Fortræd og ikke hjælper noget Menneske i Verden undtagen netop de enkelte Fabrikanter, som vi ingen Interesse have for, fordi de for Samfundet ikke spille nogen Rolle, ikke have nogen Betydning. — Hvad endelig Udførselsforbudet angaar, kan jeg ikke tage det saa let som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts

2den Valgtreds (Wagner). Han mente, det maatte helst falde bort. Han mente endog, at det vilde være til Skade og Fortræd for vort Landbrug, om man ikke maatte udføre Margarine. Det var vist en Efterklang af de Røster, der have reist sig her i Landet i Begyndelsen om, at det skalde være en umaadelig Fordel for Landbruget at opgive vor sikkre Smørproduktion og komme over til Margarineproduktionen, som notorisk staa lavere hos os end i samtlige europæiske Lande, og altsaa begynde en Konkurrence for Alvor. Det er imidlertid forbi, men det ærede Medlem havde en Rest af det endnu, idet han sagde, at den Tid vil komme, da Smørret synker i Pris, og saa burde vi kunne kaste os over paa Margarineproduktionen; thi naar Smørret synker i Pris, maa vi indstrænke Smørtilbudet og lave Margarine i Stedet. Nu er det saa uheldigt, at Margarineproduktionen, som det blev oplyst — jeg tror, af den ærede Ordfører (Vojen) — vil i høi Grad forøge Smørtilbudet. Det vil gjøre, at det vil blive meget større, men ikke blot det, det vil naturligvis gaa her ganske paa samme Maade som, naar en Sukkerproducent siger: Nu er det hvide Sukker faldet i Pris, saa maa jeg producere Ruderisukker, nemlig saaledes at han derved vil skabe en Konkurrence med sig selv og fuldstændig odelægge sig selv. Thi det er netop Ulykken, at ved at kaste en anden og slettere Vare, der er beslægtet med eller ligner en anden Vare ind paa Markedet, formindsker man ikke den anden Vares Tilbud, men forøger kun Konkurrencen med sig selv. Altsaa hvis Noget er fuldstændig meningsløst, saa er det det, at udføre Butterine foruden Smør, fordi vi se, at Smørrisene synke, thi saa ville de synke meget mere, end de gjorde i Forveien. Jeg lægger megen Vægt paa Udførselsforbudet, og det fordi det i Forbindelse med de andre Bestemmelser er en væsentlig og afgjørende Garanti for at sikkre os vort Renomme. Jeg vil indrømme, at Udførselsforbudet alene uden Vedtagelse af den ene eller den anden af Regeringsforslagets Bestemmelser — alle de Bestemmelser, som kunne forenes med Konsumenternes Interesse — er aldeles betydningsløst; thi Hovedsagen er netop, at det Standpunkt forlades, som Flertallet har stillet sig paa. Det stiller sig paa det Standpunkt: Produktionen skal være fri, og hele Vægten skal lægges paa at kontrollere eller passe paa Omsætningen. Det er netop det, som er falsk. Det er i selve Produktionens Dieblis, at man skal tage de Garantier, hvorigennem man sikker sig mod Forsælsning. Det, der kommer bag efter, og